

ledenjak debeo i do 700 m dnevno putuje do 75 cm.

U sklopu iste ekspedicije snimljeno je i ledenjačko područje Tujuksu (Sailiski Altaj) kod Alma Ate. Ovo područje je posebno interesantno, jer se vode nastale otapanjem snijega i leda skupljaju u koritima nastalim od mrtvog leda, pa povremenim probijanjem strana tih korita dolazi do poplava, kojom prilikom velike količine vode i mulja ugrožavaju Alma Atu.

Suvremena istraživanja, bez obzira u koju se svrhu poduzimaju, ne mogu se danas pretpostaviti bez pomoći geodetskih stručnjaka. Njihovo prisustvo u ovakvim ekspedicijama omogućava brza i najracionalnija rješenja raznih problema. Kako smo već spomenuli, navesti ćemo još i radove prof. Pillewizera sa ovog područja, kako bi našim stručnjacima, koje interesiraju ovi problemi, olakšali uvid u ovu specifičnu geodetsko-kartografsku materiju.

- (1) Pillewizer, W.: Der Anteil der Geographie an der kartographischen Erschließung Deutsch-Ostafrikas. — Jahrbuch der Kartographie, Leipzig 1941.
- (2) Pillewizer, H. i Richter, N.: Beschreibung und Kartenaufnahme der Krateroase Wau en-Namus in der zentralen Sahara. — Kartographische Studien (Haack-Festschrift), Gotha 1957.
- (3) Pillewizer, W., Paffen, K. H. i Schneider, H. J.: Forschungen im Hunza-Karakorum. — Erdkunde X, Bonn 1956.
- (4) Pillewizer, W.: Die kartographischen und Gletscherkundlichen Ergebnisse der deutschen Spitzbergen-Expedition 1938. — Petermanns Geogr. Mitt. Ergenz. H. 238, Gotha 1939.
- (5) Pillewizer, W.: Beobachtungen am Jostedalsbre in Südnorwegen. — Zeitsch. für Gletscherkunde und Glaziologie, Bd. 1., H. 1, Innsbruck 1952.
- (6) Pillewizer, W.: Die Kartenaufnahme in unerforschten Gebieten. — Kartographischen Nachrichten, H. 2, Gütersloh 1965.

P. Lovrić

IN MEMORIAM ANTONU ŠVAJGER

1. novembra 1966. godine posle duge i teške bolesti umro je drug Anton Švajger, geodeta-penzioner.

Rođen je 6. novembra 1900. godine u Ljubljani. Skolovao se pri kraju Prvog svetskog rata, pod vrlo teškim uslovima. Po završetku rata uposlo se u jednoj privatnoj radionici u

Ljubljani kao tehničar. Kako uslovi i perspektiva na tome radnom mestu nisu bili povoljni drug Švajger se upisao na geodetski odsek srednje tehničke škole u Beogradu gde je i diplomirao školske 1925/26. godine.

Pošto je pre ovoga već bio regulisao vojnu obavezu, novembra meseca 1926. godine zaposlio se u Generalnoj direkciji katastra, radeći na novom katastarskom premeru.

Prvo mesto službovanja bila mu je sekcija Požarevac 1926/27. godinu a zatim Beograd 1928, Ni. 1929, Peć 1930. kao šef sekcije, Kragujevac 1931. kao tehnički pomoćnik šefa sekcije, Vladimirci 1932. do 1934. kao šef sekcije.

Već prvi njegov nastup u službi okarakterisao ga je kao odličnog stručnjaka tako da mu je ukazano poverenje da rukovodi geodetskim radovima na premeru srezova gde je bilo uposleno i do 60 geometara, geodeta i inženjera.

Godine 1935. prema ukazanoj potrebi bio je dodeljen na rad na utvrđivanju naše granice prema Italiji gde je i ostao do kraja te godine.

Početakom 1936. god. premešten je u sekciju Čuprija u svojstvu tehničkog pomoćnika šefa sekcije sve do završetka terenskih radova novog premera.

1937. god. obrazuje katastarsku upravu u Čupriji i kao njen šef ostaje sve do 1945. godine kada je premešten u Odeljenje katastra u Beograd gde je ostao sve do 1947. godine.

Reorganizacijom geodetske službe 1947. godine iz sastava kadrova bivšeg Odeljenja katastra formirano je geodetsko preduzeće »Georad«, docnije Zavod za fotogrametriju gde je prešao i drug Švajger. Od tog vremena pa sve do kraja jula 1963. godine, kada je penzionisan, bio je šef odseka geodetsko tehničke opreme.

Drug Švajger je pripadao prvoj geodetskoj generaciji posle Prvog svetuskog rata koja je školovana i koja je na svojim plećima ponela teret obimnih radova novog katastarskog premera.

Pored ovoga neminovno ovoj i donijim generacijama nametala se još i druga dužnost, naime dužnost vaspitača i učitelja sve masovnijih generacija koje su pristizale.

Skoro četiri decenije, sa ogromnom voljom i ljubavlju drug Švajger neumorno je radio na raznim geodetskim poslovima, kao izvršilac, rukovodilac i stručni vaspitač mladih generacija.

Njegove osobine koje su ga uzdizale iznad mnogih bile su stručnost, pedantnost, štednja, disciplina i humanost.

U pravom smislu reči bio je čovek, znao je da se pravilno postavi kako je i potrebno u međuljudskim odnosima, prema onima sa kojima je radio i saradivao i onima sa kojima je rukovodio.

Ceneći ove vrline, neposredno pred odlazak u penziju, ukazom predsednika Republike Federativne Narodne Republike Jugoslavije, drug Švajger je novembra 1960. godine odlikovan Ordenom rada III reda.

Ovo priznanje sa najvišeg mesta, kako je on i sam izjavljivao u momentu prijema odlikovanja je najveća i najdraža satisfakcija za njegov rad u celokupnoj njegovoj životnoj karijeri.

Među onima čiji je on bio neposredni rukovodilac, onima sa kojima je saradivao, kao i velikom broju prijatelja, neprijatno je odjeknula vest da više nema u našoj sredini dobrog, plemenitog i humanog Tonija, čoveka koji će ostati u trajnoj uspomeni sviju koji su ga poznavali.

Koliko je bio omiljen najbolje ilustruje podatak da veliki broj njegovih prijatelja van struke iz unutrašnjosti nije žalio truda ni vremena da dođe u Beograd da bi se priključio imponantnoj povorci koja je po svojoj masovnosti prevazišla sva očekivanja i na taj način ukazali svi zajedno poslednju počast drugu Antonu do njegove večne kuće.

Slava drugu Antonu!

B. Bujić